

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.217 van 13 maart 1997
in de zaak A. 71.438/VII-14.749.**

In zake : de landbouwvennootschap NOOIJEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de landbouwvennootschap NOOIJEN op 30 september 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 juli 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling houdende weigering van de milieuvergunning om een pluimveebedrijf te Hamont-Achel, Ruiterstraat 110, te veranderen en uit te breiden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 december 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster wel aantoonde dat het bedrijf, thans bestaande uit 40.000 mestkippen in twee stallen, zonder de gevraagde en geweigerde verandering en uitbreiding met 17.900 dieren, te plaatsen in drie stallen, minder rendabel is dan indien haar aanvraag zou worden ingewilligd, doch er niet in slaagt concreet aannemelijk te maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar naar het faillissement dreigt te

leiden; dat zij integendeel toegeeft dat het bedrijf thans leefbaar is; dat verzoekster voorts nadelen inroept die haar niet persoonlijk treffen, vermits zij betrekking hebben op de gezinssituatie van haar bestuurders; dat het "gehypothেকেerd" zijn van de kansen op het bekomen van een bouwvergunning voor een derde stal een puur hypothetisch nadeel is; dat het ingeroepen "inkomstenverlies" veroorzaakt door het niet kunnen uitvoeren van de nog te verlenen bouwvergunning niet wordt gespecificeerd;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien maart 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.